

De Dñiöe, & Hū.

P. artefacta a ligno signari nōis. I communibz aductis ex sua frā, nempe
q̄n signari nōis. Imagis dñiis, & tunc dicere solam ḡm dñi frā. sicut
notant. C. Lib. 1. d. Interpret. q. 1. C. 4. art. 1. S. f. 1. De dñi. ut ergo m̄
accipit dñi nōis. eisq; Pranti.

Sed rūs Pranti tot nūant. itē sp̄s ornamentoz
q̄g. vestis annuli, arma, aliq̄z Sabia, quo dñciunt acciūal p̄ mūm
adiacens dñt roem, & equum, sūt et vianimata, ut dñi aura-
tum diabolatum est.

A A C A P L O^m. De Oppositis.

G V F E O V N A.

De nā oppositionis, cuiusq; specieb.⁹

A R T V S 1°

Qua sit Oppositionis nā?

Opposito latē sumpta ē aliq; int̄ se regnia: & ifpondit nā, qua aliq; mo-
ritur nōjunt, ut dñi. due frā p̄fæ in lat̄ nā, due subfrā in eāt nā. &
supfūtatem, & in eoc sūt uocat. Etas Op̄as om̄es subiales di dentes idem
genus.

P̄cipi. ameta comprehendit 4° sp̄s, & Oppositem triam, p̄i-
uūm sc̄itoriam, & rebūam. Quoniam nō Opposito remat dicit, & dñ-
si Rebūam. P̄t 1° q̄a Opposito ē regnia, itē regnia fūalib. ē P̄leatio-

De Partibus Cap. 10. d. Oppos. Q. vñä. A. ut. 2?

¶. 94. Diga de Oppoio extat gordin ad a liud: e. dicit quidem.
Opposito i. in a fisi. Oppoio e. Plelio int. duo exima sim-
plia, que in ead te singuli sit, & inde sunt pñm, ac rù eius est ei n pñm.¶
Plelio sonitu lo Quis, cetera lo Oris, & cantam exima simplicia, ruit
Opposito int. exima complexa, t. qz Oppoie mo n agim: ea uo qd q-
Sens instrumentum triunq. exima simplicia, que nst pñcios.

Dilin ead re singuli ga tm nia uoi regni pñunt exima
io Oppoie rœ inglor. Dil. sit, ga diuers tñpib. bene pñt ead nia
e. calida, & frigida. Dil. sm eant pñm) ga id Telliops pñt ee albus
et. dentes, & niger et. uter. Dil tandem) rù ciuit, ga rù diuers
pñunt duo Oppoie dari in ead subito, pñt. n. & cib. reliquie oppoie,
& in it. e. pñt ee pñr, & fisi. rù diuers. Dices. Nus grandi ma-
gno spectar ad Lestum, qd nus vñdi: q. tñp. abut cradi, & idicem pñdi-
cant, & n. o. vñdi. Et idicem grandi faule collig. ex mo vñdi

ARTVS 22

De divisione Oppoio in suas spes.

Oppio ad eum Latè accepta dñt in opioniam, & in opioriam; oporia &
vñ, q. unum unitm tr. oppiri, ut patet, q. scilicet reliqui oppositum.
Opioria, s. disparata ea e., q. volum multis vñtricis opiori, ut Noa-
te, qd n. scilicet oppiri, irróali, sit et oj, qd n. e. Pleiale. Per divisionem
ee adægiam, qd qd ruinat, & oppiri vñi tm, & multis, si vñi qd
Oppio spciu, si multis, impiori, si n. datu mium in racc: q. tñp.

Oppio opnia dñt adægiam in 4. Iges numeratas.
Pbi qd qd oppiri, aut pugnat ut Eni o Ente, aut ut Eni in Ente:
Si primo mo, aut e. Eni abs. et. sit Ora. aut Reliquum, & sit Re-
liquie Oppoie; si 2. mo aut n. Eni & pura negatio, & sunt Historia,
aut e. priuiae, & sit priuiae Oppoie.

Dices: Ut vñi pugnat o Ente, ita n. Eni pugnatum
n. Ente

De Nā Oppoīis, eiusq; Speciebus.

Nōn dñe: qd dat 5^m membrum Oppoīis, ploā āns, qd cōitas pugnat & id cōitatem & mut. nō in muto. P. nō āns, qd una mēatio nō pugnat & alia immē, & fālē, seu rōe rūj, sā rōe fālē, amēdulū dīt nō mut. n. eāten. pugnat & muto, qd mut. id uaser ac sequens. & nō cōitas & cōitatem, qd nō cōitas id uaser ac uisio.

Quæres & disiō sit Quæca? P. 1° nōc, si Oppoīis sumat nō māhi, pbi qd res oppē spectant ad diuersa P. oīita. dīm a. sī
st posuit, alia neguer. P. 2° & nōc, qd Oppoīis accipiat fālē
p. fālē, pbi qd alia Relōes & nōtē, 5. Oppoīis vñk, alia nō
fōis, ut in alius membris. P. 3° Personam realem Oppoīis nō
Quæcam ad dñm, & disparatam, qd illa e magis Oppoīis, qd hāc. P.
4° Relēem rōis Oppoīis nōc Quæcam ad Relictoriam, priuīam,
& reliuam, ploā, qd 1° e magis Oppoīis, qd 2°, & 2° qd 3°.

P. T U S 3°

Explicat̄ Oppoīis Relūa.

Quāri solēt in hoc lō quenam sīnt fūnta Oppoīis Relūa. Dico i^o
lī. In opioe arūte unam Relēem trāsi ad aliam, Relōe Oppoīis
versati immē in Relēem pris. qd, & in Relēem filij. Ploā, qd Op-
poīis Relūa versati immē in eas fās, quā sibi inuicem erōent, &
in eod subito singuli sit eē nō possunt, sā ita se ēt paternitas, &
filiā, quā se inuicem trānt: qd, in eas versati immē Relēo Oppoīis.

Dico 2° qd inia dōne unam Relēem trāsi ad abs.
nempē ad fundum alteri, tunc ex pē nō duplex dat̄ Oppoīis Relātūa,
altera immē fundata in abs, altera in Relātūo. Ploā qd Relēo
pris qd nō Oppoīis trō abs, nempē subīe filij, sā et Relātūo non-
pe generatione: qd ex pē nō una Oppoīis fundari in abs, altera
in Relātūo.

Notām in 1° ex utraq; dāc Relōe fūti integrati Oppoīis
relūam

De Primitis. Capit. 5. d. Capit. Q. 2. VIT. Art. 4.

Relatum. Sibi qd. ea duo Oppositi sunt nec pario in ex parte sed alijs modo
subordinatae. Oppo. n. fundata in Relio. Supposita. Opposita funda-
tam in abs. Roratio 2. Opposito propriam Reliuam in eam
qua fundari in Reliuo. Sibi qd. Opposito propriam fundati
in Relio. et in se. in qd. se non compatiri, ut ut magis proprie dati
in Relio. qd. in Relio. et tri. abs. sicut trius per. et rām. rot.
et. et. Dubium autem est Relio. Oppositi Reliuam sint rām?
P. affi. Relati qd. una Relio realis in pōt. fundari in alia, ne
det. p. affi. in transirem.

P. 3. Sec. Opposito Reliuam in pōt. p. filium leg. est ex-
ma. et finita reali dista. et reali existia. et reale. Negati ita, qd
ad Relios reales pōter māetas idicis, regredi pōntum rōtum abs. ad ui-
tant. p. affi. ut pēt ex dd.

ARTVS 4.

De Oppo. Trīa.

Contraria sū ea, qua sub eod. Dīe max. distant, et eit subito uisus in visu-
a qd. mutato se exponent, nō alterum eorū visit a nā. Parta sub eod. Dīe
vñigat tam d. Dīe. qd. t. rōto subalterno: albedo. n. et negredo. qd.
coriant in colore: Virtutem. p. vñit., error, et scia rōte sub albu; et rancor
tam excludit Oppositi priuia, et p. discoria.

Dixi p. sub grē subalterno. qd. ad Trīa nō suffit iunioria
in Dīe summo; rāo ē qd. Trīa minoriē fisi. succedunt, et d. unoq. tran-
situs ad aliud qd. transiit. nō fit p. solam iunioriam in Dīe summo,
n. n. id. a rōto in albedino. sā in grē. qd. Dei dias bonum et ma-
lum ē Trīa. et nō coriant sub alijs Dīe: nam bonum. et malum sā
eaten. sā Trīa. p. ten. diunt virtutem et vitium, duō p. ten. vici-
num dicit p. fectionem trīis, et malum neogēm talis virtus, seu
p. fectionis

De Nā Oppositis eiusq; speciebus.

Perfectionis.

Parte 1 max^e. distant / n^o intelligi t^e distantia locali, sed
d^e propria s^m nām, & p^ristam: qua max^e. distia s^t p^ot^e e^s posita, ut
negari: continua tunc datur, qn^d duas sp̄es ita sub eod^t q^re distant, ne
nulla alia sub eod^t q^re aegli distent: s^e nigredo, & albedo qua
ita sub istore distant, ut nulla sp̄es sub eod^t estore aegli distent.
Max^e. distia negativa ea e^s quo statim int^t duas sp̄es, quo ita sub
eod^t q^re distant, ut nulla alia magis distent qns deas alia,
qua aegli distent: s^e calor, & frig^d max^e. distant neq^u sub
patibili qualitate, qn^d r^umiditas, & sueta^t aegli distent trahant
patibili^t qualitatē.

Parte 2 qua eit subito uicissim insunt, a^g mutuo et
notar d^ria si pugnare int^t se n^o oration ad id suum, a^g semu-
tuo expellunt, & fricti, ut albedo, vⁱnigredo, & fricti & effect^e, ut
calor, & frig^d. Per ranc^t partem expellunt opp^a reliva, qua n^o suadunt
inuicem subito, nec se mutuo expellunt.

Parte 3 alterum à nā insit, adit^t q^re aegli q^ries ita
utatis ini^tas, ut d^ria ista pfecte succidere n^o possit, et ideo nec simpli
d^ria*ne* subint: ut nigredo rū d^ria, & albedo rū d^ria, & calor rū d^ria.
I^one aut^t e^p acci^ts, q^a s^o sunt in subito p^orio, q^a n^o tollit q^rmin^d sim-
pli d^ria*ne* int. q^r Sugi^d dicta

Ob. 1° Avaritia & liberalitas s^t d^ria, & n^o n^o maxime
distant, sⁱgt sub eod^t d^rie magis distat auaritia à p^odigalitate: q^r f^a e^d d^ria
et neg. mai: nam ut duo sint d^ria deinceps mutuo be^o expellere, auariti-
a h^uco sat adegit n^o expellit liberalitatem: & rao e^s q^a liberalitas
scit duas q^ries p^ois, alteram retentionis, largitionis alteram, auaritia
aut expellit l^{am} n^o uō l^{am}. q^a liberalitas neutri effecte d^ria, q^a
cōt^t q^ribet s^m unam p^oem, & pugnat s^m aliām. Non negam q^ram
in d^ria moris (t^e q^r m^o n^o agim) magis distare auaritiam a libe-
ralitate, qua e^s vice, q^a a p^odigalitate, qua et e^s vice, & nō lama-
gis distat uitium à uirtute, q^a à vice.

Ob. 2°

De Præntis Cap 10. d Oppos. G. vñs. Art. 4.

Ob. 2. Error diuinitus uero opioi. Ut et magis distat a
sua: qd ad orientem n regredi max: distia; qd min. ga error diuiniti
sua in certitudine, & ueritatem, at opioi uera in sola certitudine. P. dicit.
min. Error magis distat a sua abs: & sub qd rōte eius evidentius
in eo, sicut minorum: sub qd eius in evidentius, ne eo minor: qd
opioi uera, & opinio erronea, seu error stenti unius sub eis
opioi in evidentius, sub qd tria dicuntur.

Ob. 3. albedo, & nigredo in eo: si tria sub colore
et min: distant, qd haec albedo, & nigredo, sunt, sicut per
nam coem addunt et trias singulus: qd tria n semper max: distant.
P. orientem pruidentem a triis singulis: n considerari a gris, qd
ei n curant qd ex singulis: quia n sūt mās sūare.

Ob. 4. Qualitatis tria compatimur sit in eod subto,
in gradibus remisimus, ut calor, & frig: ut 4. in qd tepida: qd tria
n se mutuo expellunt. P. tria sot loq et tria in suo ei effecto,
et in effecte persistent sot, qd effectus tradunt p ea, que locunt
res n vi suo tria effecto.

Ob. 5. Error, & sua, virt: & vitium gerunt ei sit in
itha, & uerbo rū dicoz obtoz: qd tria n se mutuo expellunt. P.
tam uitiam & virtutem, qd errorum, & siam in eo tria in au
reno, ut tri sint tria in ea exposito n suffire quilibet inferiora
sit ea, que versans qd id solum, & solum, qd dicunt ordinem ad extrinsum.

Ob. 6. Et: P. dixit tria aut ei sub grise, aut ei dei-
sa grise, ut bonum et malum: qd ad orientem n regredi diuinita
sub grise. P. tria p noem, tria grise, istigere tria sub altera
qua stenti sub aliis superiori: qd bonum, & malum sot it tria
qd ten sumum p virtute, & virtu, que sub eis stent: qd uo sunagni
put bonum aut perfectionem virtutis, & malum priuilem talis
perfectionis n opponuntur: qd est, et priviliu. Hac u: oppoem tri-
am malam sum placitum

Quans tant et Opposito tria, i. orientas gris, possit
ei

Decta Oppositinis caus probabil

Bere uelio realis. Affirmans probabil ga caber, & figz, albedo, Dignatio. sed quinta realia reali dicitur, & reali ex*tra*: est 20.

ARTVS 5.
De Oppositione priuatiua.

Oppositio priuatiua dat*ini* letum, eiusque priuatiu*m* ru eius*s* sub*st*it*t*. Non dicitur
inter quis figa, figa & beata, & portionata sub*st*ito; priuatiu*m* aut*em* neg*at*
figa in sub*st*ito apto, & in sp*iritu* a non interstitio, dicitur & neg*at*, ga neg*at*
rep*et* in o*m* sub*st*ito incap*ac*i ad figam, priuatiu*m* uer in sub*st*ito cap*ac*i figa, & in
sp*iritu* a non interstitio ut figa insit: In*st*it*ut* quod nec I*ur* ante annum lic*at*
ti dent*ur* priuatiu*m*, nec caber ante Tertiu*m* dic*at* terciu*m*.

Oppositio priuatiua sit a sanctis, ga in sp*iritu* fit transit. non
sit ab uno ag*re* ad aliud, sed a caber ad figam: modo priuatiu*m* non
sit, nam sed det*er* transit*us* ab inn ad priuatiu*m*, modo a priuatiu*m* non fit trans*it*?
ad est inn, ver manauit celebre illus prophet*us* a priuatiu*m* ad letum
non dat*in* reg*es*? quod tu dic inter illi*m* uer modest*us*. non habet cognosc*it* post
est priuatiu*m*, nam post somnum venit Vigilia, & lux post tenebras;
& in Vesp*eris*, & C*on*tra** i*psu*s*is* uita post mortem.

Et o*m* prologum uerum sit ita illigen*te*, ut tunesc*at*
a priuatiu*m* ad letum non det*er* neg*at*, quod priuatiu*m* sit totie figam, & eius
tam, ut accidit in sur*ditate* & c*ecitatem*, quo sit totant*us* & figas,
ali*m* quod priuatiu*m* sol coll*at* figam, & non eius tam, ut tenebras quo
lucum tollant, non uer solem*m*.

Dicit it Oppositio priuatiua a Sanctor*ia*: sed ga priuatiua
dat*in* priuatiu*m*, & figam ab*ream*, seu proportionat*am* sub*st*ito. Sanctor*ia*
uer in neg*at*u*m*, & figam uel*bit*am, seu importionat*am*. Dicit ga priuatiua debet
multum, in jur nec sit priuatiu*m*, nec figa neg*at*, nam in L*az*aro, nec e*ius* uis*io*, nec
eius priuatiu*m*, intercess*io*: Sanctor*ia* uer nullum seruit multum ga nullum dat*in* Rome,
in jur non sit figa, & eius neg*at*, tu o*m* affirms*at* neg*at*, figa neg*at*, ut violens*us*

De Primitis. Cap. 10. Et Oppos. Gratia Art. 6.

De non videnti.

A. D. 10. V. 6. De Oppos. & dictoria.

Ex supradictis estigit Oppos. & dictoria datur in trium & eius negatione. Quare restat & Oppos. & dictoria sit trium max. Et a fr. Ponza illa est Oppos. max. quia trius non est magis incompatibilis, ut magis immi. Ita se habent tri Oppos. & dictoria: 1. Atque omnia quae sunt dictoria incompatibilium in gradibus remissis, & dicitur in intentus, duo vero Oppos. & dictoria & trius quae sunt sive incompatibilis, trius sunt minima, sive dictoria dictoria, quae non est per, nec dictio, nec vident, aut causam, Oppos. aut & dictoria pater omni modum incompatibilium est dicitur, nullum sunt minima, sive dictoria dictoria, quae sunt nullum, & quae sunt ex causa, affari nō possunt. o. 8. 10.

Mine illa Oppos. trium est minima, sive dictio est trius, sed dicitur incompatibilis in eis dictoria, trius grauioriam est maiorem, & est dictoria, nam dictoria directe tollit causam negationem Oppos. & dictoria, & dictoria tollit a dictoria minima directe, sed & negatio annexa ut per.

O. 1. Atque illa Oppos. pater opitam Oppos. est & habent Oppos. & dictoria: 2. & dictoria non est maxima. ubi autem quae non sunt ex causa, supponatur non esse a dictoria, & non esse Oppos. sed non a dictoria supponatur non esse minima neppit negatio: 2. 10. Et illa Oppos. & dictoria sunt fata 2. in dictoria Oppos. & dictoria, & pater suam operationem exercunt.

O. 2. Oppos. & dictoria in dictoria ex quae a dictoria, & dictoria non inferuntur ex dictoria, sed ihud, quod in dictoria ex alio est minor, sive dictoria non in dictoria ex minore, & Oppos. & dictoria non est maxima, ubi quae ex eo quod a dictoria sit per, atque dictoria vident bene in dictoria, & est minima, non est negatio, non est dictio, non est per, non est vident, & non est causa, & non est dictoria.

P. 10.

De Nā Oppositionis, eiusq; spēb;

¶. neq; minor. qd ex dūritē spēz inferti dūritas dīas, & tri Op-
positionis dīas, int̄ Tē e maiori. ¶ Opposio spēz, & e maiori oppositio
lata int̄ Stōale & Inmāle, & int̄ locū, & e quād.

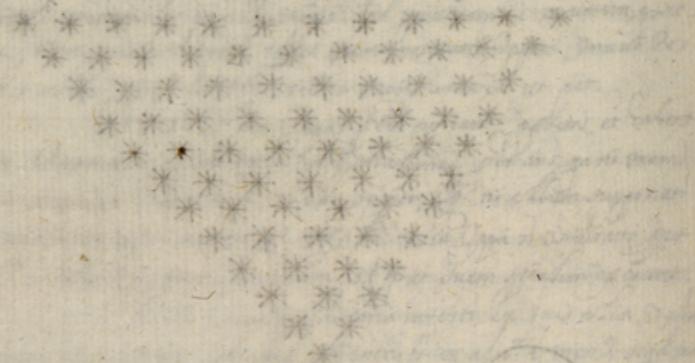

¶. 3. Min. distant ea, quo carent mio, qd ea, quo
illud cōnt, & Opposio dīctioria caret mio, resigua uō ihud cōnt: q.
dīctioria min. distat. ¶ maiorem ist̄ ē ueram & distia loca, n
uō & pleya, & qd mō agim. Inst. Segundo et & distia pleya, min.
distat uel uuln̄ ab albedi, qd uel rūas, & cui opp̄t orie albedi,
ille uō dīctiorie, signat̄ rē negoū albedi: e. 3. s. locū. ¶. solon
uuln̄ nō opp̄ni albedi dīctiorie rē sue tūtis positiva, & rē negoū
annexa.

¶. Min. regiti ad Oppōem dīctioriam qd ad dī-
ciam, signat̄ ad dīciam regiti strunḡ exūm̄ positiuum: 2. Opposio dīctio-
ria ē minor. ¶ dist. ans: min. regiti unis, secedo ans: min. re-
giti distia, nego ans, nam dīctioria in nullis coiunt, & medio
carent. ¶. Tamen tant̄ tam 2. locū Opposio's privativa qd dīctio-
ria, ēe rōis. Patet, quia uersantur inter negatiuum, & positiuum.

Categoriarum seu Præntor
F I N I S.

LIBROS ARTIS.

De

* Interpretation. *

De inscriptione & subto suis opis.

*H*oc opus inscribiti Ponit minias, 1°. & Interpretatio; Interpretatio non accipit
pro Enunciatione, que sola est perfecta mentis interpres indicans unum item
et sententiam. Subiit tamen liberorum et Enunciatio simplex intentionis ad syllabus sim-
plices, et categoricas, positiones uero complexae, et hypotheticae, et ab eis non in-
seruiuntur, sicut reducunt ad simplices. Deinde sic Tractat. 2° utrumque in
Primitalem, et Analyticam, et Pruis in Primitis reorit de quib. Simplici-
bus, seu et 3° opere illas, unde Analyticas et 3°. sic actus. Et si hanc agere
& 2°, que est Enunciatio, et aut Enunciatio mentis sum signet, compre-

* natura noster, et hoc signum, ideo magis a Notion, et Ver. *

* corum signiorum, que et coarent in hoc quod sint sign. *

* na, ita uero expetenda gaudi res, et ei. *

* * sensu signi. * *

G VÆO

De Insprœ. Cap. 1^m. d Signis. Q. 1^a. Art. 1°

GUSTO 1^a

De Rägidoib? Signi in coi.

A R T V S 19

De Essentia Signi.

S ignum ita dicitur ad Augustinum. Signum est quod se ipsum sive, et per se aliud ait representat. Quia et tradidit et hoc est comprehendens signa infra sensibilia, aliud tradidit a resonantibus, quia sic esse. Signum est propter cognitio- nis signum recipiat. In quo signa sive resonans, ex illa vero significatio est signum. Ex hoc responsum rem ad rem. Postea, quia Blasius non est signum agnus Christus responsum ad rem: sicut pater. Non est signum nisi responsum ad agnus Christus habet. Hoc postulat.

Dico I^o Stet res est ipsa Sioni. P*ro*p*ri*o 1° ga*ve* s*er*ta
experiunt*i* in d*e*ce*re*. 2° ga*ve* res n*on* variati*m* variati*p* e*st* ips*o*s*it*
variatio i*g*ibet r*u*um, variati*s* p*re* sign*o* e*st* g*lib*et e*st* t*u* eius ips*o*, p*ro*m*in*-
n*er* i*n* r*u* ad p*ec*am, ga*ve* o*st*is i*ncognit*o*o* e*st* sign*o* f*la*k*e*, sign*o* u*o* i*n* str*u*le*o*
g*lo*b*o* i*n* r*u* ad rem, ga*ve* f*ris* e*st* n*at*um g*ent*ier*o* e*st* flu*er*a, e*am* sign*o*
nat*n*at*o* i*n* p*ro*p*ri*o*o* ext*en*s*io*n*em* ad d*iv*isi*o*n*em*, ill*o* sign*o* ex*ist*
n*on* ampl*o* i*f*ut*ur*um, e*st* et*h*

¶ 6.3. Seco oriente Signi epistola distinctorum ad rem: Epia rei visitat in eo, qd epius in tali re, sicut in Signo episcopale
ius ad rem: in eo solo visitat epia Signi. ¶ dicit maius epia rei
visitat in eo, qd epius ad epius, dicas maiorem: in eis qd epius in ad-
iecto neq; maiorem. Declarari epistola nam et epius in eis, quam
stole: ¶ Extensio ac totum epistola in genere, qd extensio ad eum, qd tu
epia

De Nā & scītōib⁹ Signi in coī.

Esa dñs n̄ s̄c̄it adagē in solo ali, st̄ m̄ atri sit, & Nostris: & Ef̄ia
q̄ndis n̄ s̄c̄it adagē in issa ext̄e ad totum, st̄ in ext̄e ad totum
& ad fūm sit: q̄d. isti in Signo est.

Dico 2: Ef̄ia Sieni fūl̄ s̄c̄it in r̄ib⁹ abt⁹ n̄ uō
in reb⁹. P̄b⁹. q̄d Ef̄ia Sieni s̄c̄it fūl̄ in eo q̄d dñs auens
di p̄am in cogn̄ni, st̄ r̄as auendi p̄am in cogn̄ni n̄e reb⁹, st̄ fūm=
tum: q̄d. q̄d miror, q̄d incogn̄ti f̄ ablat⁹ reb⁹, adiu uox Rom⁹
aueret p̄am in cogn̄ni. q̄d.

P̄b⁹. Signum fūl̄ explicati o ordēm ad aliud, st̄ il=
lud, q̄d explicati o ordēm ad aliud & reb⁹. q̄d. Signum fūl̄ e quid
rebus. P̄b⁹. dīst. min. q̄d reb⁹ f̄ transendenſ, f̄ p̄fītala, p̄co min=‐
rem: st̄ p̄fītala, nego minorem; Signum aut̄ ied̄ explicati p̄ordēm ad
aliud, q̄d reb⁹ fūl̄ transendenſ.

ARTVS?

De distinctione & reb⁹ Signor.

Dico 1: N̄t̄ p̄it̄ e Signum suip̄si: q̄d si s̄c̄it
alijs p̄ponit: fūl̄ Signum, et signaturū regnū dñsno realis. P̄b⁹. 1.
q̄d parta / aliqd uideat minorem distinctionem. 2. q̄d Signum e mūm in
p̄am, & rem, st̄ mūm seong disquiti ab ext̄is: q̄d. et Signum a signato.
3. q̄d Athes uocauit Signum metam rei signata, st̄ mit̄ e nota suip̄si?
q̄d nec Signum suip̄si? P̄b⁹. 4. in Signis fūl̄is, q̄d Signa fūl̄is
se ip̄me, & similitud, st̄ lōo & similitudo res dñs dat̄ int̄ res distinctas:
q̄d. min. p̄fītala q̄d id̄o & c̄i dñsunt. 5. Cum Dñsūm n̄ e iōm
& similitudē Dñi. st̄ P̄os, q̄d a Patre disquiti reali, n̄ uō a Q̄o. q̄d.
P̄o et in p̄fītalo, q̄d in strā se mūa int̄ cām p̄fītalo, & fūl̄: q̄d. et
Signa est.

P̄b⁹. 12. Vox Nostris signat oīa nōia: q̄d. et signum
dīm

De fide p̄t. Cap. 1. d. Signis. Q. 1. Art. 2.

Dein Dñs regnans s̄tum in cōi, q̄ se ipsum signat, q̄ Dñs singulis n̄
disputat à cōi: q̄ est p̄t signare se ipsum. Et p̄t Nōn p̄t dñm
in eo euentu signare se ipso q̄to & exp̄sse, s̄d q̄to & īp̄se.

Ob. 2. De q̄ se ipsum cogit immē p̄ suam sp̄iam, i-
dem q̄ accidit Senecto & aīe separatio, s̄d oī signo fit mediante
alio signo: q̄. Signum, q̄ signatum n̄ disquisiti in dñ. Et dicit. minoror.
Oī signo fit mediante aliq̄ signo in dñ 2: ī mediante dñi, si eī
minorē: mediante aliq̄ signo in dñ 1: ī mediante sp̄e unigressa,
nego minorē: q̄ n̄ obolum & proportionatum, & int̄iorē p̄dens, p̄
se immē dūrrit ad suū signū, ut accidit in operis Englat. in q̄
n̄ datū rāo signi in dñ 1: dñi dictiois. Tractata solito applicanda
e soli signo creaturæ.

Inst. Signare it̄ e alio regnare, s̄d it̄ p̄t se ipsum regnare:
q̄. & signare p̄ mina, q̄ regnare e facie rem p̄tentem p̄t, s̄d n̄t fuit
magis p̄tentem q̄ it̄ signum: q̄. Et neq̄ am, q̄ regnare lati. p̄t
& signare, nam signare s̄t extensum ad res dictas, regnare nō tam ad res
dictas, q̄ ad se ipsum.

Q. 2. dñ 11. ḡm dñ 2. Relatio signi filii ad rem ex p̄t
suo e rebus. P̄t, q̄ signa cielis s̄t sp̄es & dñs, q̄ n̄ sua oratione
ad signandas sue totas, s̄t Relatio realis (q̄i tunc illa regitur) dati in
gloriis re, que ex nā sua ordatis ad adam: q̄. Et dñs ex p̄t suo
q̄a si dñi dictio realis, & p̄teria, Relatio ent̄ rōis.

Dñs 3. Relatio signi filii ad p̄am s̄t reales. Et
q̄ signa cielis regularitati, invenient rebus in p̄ois & sufficiencie p̄ni-
to ad Relios reales ex rebus, q̄t alioq̄ n̄ invenient, dicuntur tū dñ-
cionis ad potentias: q̄. Et

Dñs 4. Reliq̄ signa nōlīa instauralia p̄ount dñlōre.
Relios reales ad rem. P̄t, q̄t p̄fūlūm rōrum in talib⁹ signis, s̄i
s̄t cō, s̄i eō dñt seu p̄a, q̄m plauente dñs, & ipsa vnt̄s ē, ut ac-
cidet in lmanib⁹. Si nō p̄t dñs, e ipsa nā illis & condensā sua ē:
q̄ n̄ rūgnat p̄t dñt Relios reales. Firmari q̄a quæt signa
nōlīa

De Nā & iōiōbō Signi in cōi.

Balia instrumenta hā dpendit ab ita, qd ut disita ē rebus signatis, qd
realia extra: qd libunt celos reales.

Dico s̄t̄. Qd uelis Signos instrūtum ad p̄m, s̄t̄ sint vñ-
lia, s̄t̄ ex vñlō s̄t̄ vñlō. P̄t̄ qd p̄m lōni rote in vñglitā, seu n̄ r̄g-
nia ut cogant, quē ē qd n̄cūm: qd. Et.

Dico s̄t̄. P̄t̄. S̄t̄. T̄m ex isto zēnon d̄rōis. P̄t̄ qd
ad p̄lōim rea lōm s̄t̄ p̄ntum n̄a sua ordē ad alios, s̄t̄ Signam ex lō-
tō p̄ordati ad zēnū ex n̄a sua, s̄t̄ ex uote ēana: qd n̄t̄ p̄lōim ad eam,
tūgē realēm. Qd uelis Signi, qd ēt̄. Et. S̄t̄. S̄t̄. C̄mādūt̄. 3. uelis
qd effus a libi diandam.

G VÆO 2°

De diuisionib⁹ Signorum.

A R T U S 1°

Quesitane uaria Signor diuisionis.

Prima diuīs fit in Signa memorativa, quā s̄t̄ signant aliq̄ p̄terūm: in
trātūa, que signant ut qd p̄t̄, qd in p̄terūtā, que signant aliq̄ p̄terūm.
Dicitur, qd trātūt̄ p̄t̄. Ihesus auxiliatarias t̄pōis p̄terūt̄, p̄terūt̄. Et
lūt̄ri: nam iat̄ nōēn. Ante x̄p̄. Signat mōrem p̄lōram, aliq̄ signat
habit p̄t̄, tant̄ p̄terūt̄, qd semper sit Signum eius. nōē p̄lō.

2° fit in sp̄nia & imp̄p̄nia, sp̄nia dicunt ea, que
ā nā, fabio alio primō ortata, ut ad signanda, ut sp̄nia, ō voce: imp̄-
p̄nia dicunt ita, que n̄ s̄t̄ primō in strata ad signazid, ut ī, qd
effus. Reip̄at et qd nūt̄ multa Signa nālia in imp̄p̄ria.

3°

De fidei preceptis. Cap. 1° d Signis. Q. 2^a. Art. 1° o 2°

Beatum in gratia et beatitudo. Prædicta dicunt ista quae nō potest signare rem, sed et illam canticum ut cœlestes frater regnatur. Beatitudo dicunt ea quae rem signant, nō ut canticum ut Iohannes 3° Actus. Requirit et certa, quæ est beatitudo. Ut postea traduta p[ro]p[ter]e carere, ut nō care, quae se dices accasses rū signi omnes de.

Conversio i[n] Signum dicitur sicut dux. Per 1° datus Signum in Natura, & ex Instinctu, & in Fæale, & Instruclione. Per 2° quod q[uod]q[ue] sit rūm signandum, & hoc est ex natura suæ, & ex Æiale. Ex imperio, & ex Signum ex Instinctu, sed nō potest a signari aliud signandi mūs: & dux est ad alia. Per 3° quod ex Signum prius cognitus, & ducat in coniunctum, & ex Instruclione: & nō cogniti prius, & ex Æiale.

Sed dux dicitur relata offerendo sicut quæ cœlant per diuinæ operas, & intima, ac iniuste o[mn]iis oppræs. Signum autem fidelitate dicitur, quæ ut plurimum cœt coeniem impando p[ro]p[ter]e, & in r[ati]o p[ri]mū ut sp[irit]us; & in r[ati]o trii, ut Æius. Signum i[n] Tripla hi Leo & virtutibus rati, quo signata in p[ro]p[ter]a illaten ducunt in coniunctum. Instruclonus dicitur, quæ cognito fratre legendo asteri. & dei.

Orcio. Ultima dicitur quasi sicut eiu[m] & ois cā sit Signum sui & Iohannes, & via versa? P[er] affricum dummodo sit cā, & Iohannes & deus, & p[ro]p[ter]e regiam, ut tales. Per 1° d[icitur] cā, quæ cœgiuntur tam p[ro]fecte, cœgiunt fortē, & cœgiunt ad p[ro]ducendos effigies: & p[ro]ponuntur eos p[ro]p[ter]e. Per 2° Iohannes, quæ cœgiunt effigiem p[ro]fecte, illam cœgiunt p[ro]pendentes a sua rati: & 3° et cœgiunt ipsam cām. Aladdin si sit cā, & Iohannes & deus ut expellentem cām & effigiem p[ro]p[ter]e, quæ nō sit Signum p[ro]p[ter]e, sed p[ro]p[ter]e alienis: nam ruina domini quæ occidit Petrum p[ro]p[ter]e alienis. Signat prius mortuum & prius mortuus faciens. Signat ruinam domini.

A. O. T. V. S. 2°

Examinat

De divisionib^z Signorum.

Examinatio disio Signi in Nāle vox frstō.

In primis Signa Nālia sūt ea, que apud eūs sit signat, i. que suam et
nālē vnum signandi: Signa nō ex frstō sunt ea, que ex astriis
velte signant. Qd hoc disio sit adsignat p^o frstō rēndō ad arījā
Popū.

O. 1. Qia Signa pendent ex uoce sit Diana: signa
eia pendent à Deo p^oducente ea libere: Eiā Signa sūt ex frstō.
O. 2. dist. ans. Qia Signa pendent a uoste Diana j ad Extremam, uoluō ins.
j ad Ebiam. I. qd idem signandi, nego ans. In nō fōt De^z facere
qd effici sum. Nō sūnet tōnem, seu suam tam.

O. 3. Nullum dat Signum ex frstō tāns: p^o disio
mala e: p^o ipsa, qd si uox & fortē Signum ex frstō tāset in
se aliqd p^o qd rediret Signum, id nō fōt: Eiā Ita. Et' nōs
ans: ad frstō dīsō minorēm. Vox nō fōt intrōsum et p^olycum,
vocēs minorēm: nō fōt extreūm o' mōte, nego minorēm. Fōt nō vngōem
qd suffit ut sit Signum ex frstō, dūmō p^opīns ejus imōsionēm.

O. 4. Idea, qm fōt artifex & artifacito, nō e Signum
ex frstō, qd e iōp nālia nec nōtē, qd p^ondat à uoste artifacito: Eiā in nul-
lo membro dētē. O. 5. Nam eē Signum nāle, signa e frstō iōp, quo
si p^ondet a uoste artifacito & sōt q ad Extremam nō q ad uim signandi.

O. 6. 4°. Est res e Signum nāle, & ex frstō u fōt
in frida, que rialt Signat pluuiam, & ex frstō lūtuūm n lūtuūm:
Eiā disio nō e apta. Negat Diana. nullum n. e incommuniens ad eadēs
mālis o dīsō habilitatēs frstōs sit sit Signum nāle, & ex frstōtō;
Vt talis sentēs erit mutolex Signum frstō.

Quares p^o Signum, qd De^z vngosuit aimo, ne occidi-
reti fuerit nāle an ex frstō? Pt' fūsē Nāle: erat n. glām nemē,
q nāli signabat latētērēm hōris mōderēm, & nāli mouebat alios ad
comiserēm. P^otestabat dicere p^o que Signa loquuntur: Eactamō
quāo

121
De fūrī p̄tōe. Cap. I. & Signis. C. 9. 2. A. 2. 3.

Quāo articuli disiunguntur. interim posset huius. si signum e directionem dñmū
et aliq. ordinent, leg. e signa nūlīa nūlīa. Sicut et signa extorta
Signantur ex dñi. f. ipsorum vobis. leg. e signa ex fūrī.

A N T V S 3°
Examinat̄ et disiō Signi in Frāle & fūrī.

Signa frālia ita dñmū. Sunt lēx. & sicut dīlī reū. que pōiō am-
signata, & incognita dūunt in cognitō. Signa uō fūrīa. Sunt
ea. que cognita dūunt in alteri. legiūm. Prēc. disiōem ē. sonam.
& adiūtam. dīlīt̄. suendo alij̄ argō. ē qm̄.

O. 1°. Itemmē dñs. quem dñmū. fūrī & fūrī. rū
ad hīg. e signum frāle. nū uō. signi. coguntur tācē. dñmū e fūrī-
te. p. disiō n̄ sit in membra opp̄a. Negat̄ dñs. ga dñs. ihe
suo dīlīt̄. fūrīt̄. & nū dīlīt̄. pōt̄ subire dīlīt̄. rōm̄. Bīni frālia.

O. 2°. Longer. p. suam̄ sp̄iam. tang. per signum
cogit dñm̄. si talis sp̄ia. nec e signum frāle. sicut e cognita. nec
frāle. sicut n̄ e p̄i. uonita. Angel. 9. n̄. ead cognit̄ suam̄
sp̄iam. & dñm̄. 3. 2. rām̄ dat̄ signum. qd̄ nec e frāle. nec fūrī-
frāle. P. neg. 2. qm̄. minoris. nam sp̄ia. Angel. illi. e signum fūrī-
frāle. qd̄ cui. rōm̄. n̄. regnūt̄. qd̄. cogit̄. pri. p. līsam̄ oīo cognitō,
st̄ suffit. qd̄. en alij̄. prioritē. sat. vīt̄. cogit̄. signum. qm̄. qd̄. eand̄
nō. legiūm̄. cogit̄. et. signation. Est. mō. rēnd̄. ad. alij̄. arqu-
mentum. de. Beatis. qd̄. ead. cognit̄. cogunt̄. dñm̄. sp̄iam. Et. per
eam. tang. p. signum. cogunt̄. ex. creaturas.

O. 3°. Si dñm̄. alij̄. signa frālia. cōnt̄. sp̄is im-
prese. rōm̄. & illas. si sp̄is. imprese. n̄. sunt. signa frālia. e. n̄
dñm̄. sp̄ia. frālia. Et. min. qd̄. signum frāle. infāns. qm̄
cōnt̄. cognit̄. dñt̄. Et. sp̄is. imprese. infāns. p̄os. & n̄. cōnt̄. cognit̄.
dñt̄.

De divisionibus Signorum.

¶ Poti nū pōa ipse operi: cō Spēs impresa nō se Siena filia. Et
nec min. ad pōem negat dī, nam ut soes impresa mit Sional
falia, sobs ē qd in frēt pōam, illam redant habilem iānā. Aut
cōqat obtum in aū 2^a

¶ Pst. Q. et pōa v̄ lūs erunt Siena, sigt et faciunt
cōqentem habilem in aū 2^a. Negat lūka, tunc rō e ga pōa, et
lūs n̄ se h̄ent ex pō obli, nec currunt lō illi. Spēs us. tūnq; h̄ent:
qd n̄ est, ga Spēs reprant obtum, qd n̄ hant pōa, f̄ lūs. ¶ Pst. 2.
Siena filia Iō Iōs et lūnā, ta spēs id n̄ h̄ent: qd n̄ se Siena
falia, qd min. ga ad rōem Iōs, & lūnā regni Suenia Sūcia
in nā, qua n̄ clari in Spē & obli, sigt obtum aligne subiā.
Soes uō semp e aeridens. ¶ P. dist. mat. se Iōs, & lūnā regni qd
et virtus, dūdo maiorem: falia sit, neq; maiorem; sed clavis
et spia Sieni falia n̄ cō qd sit lūnā falia, seu lōo in eīndā, sit
qd sit lūnā intentionalis & iōg in regnando ac demum
qd incognitum ducat in cognitionem.

¶ P. 4^a Spē reflexa in speculo ē tam Siennum fiale
et reliqua Spēs sigt eīust rōis o illis, & ta spēs reflexa in speculo
pō. cōsideri seu videti: pō. n̄ cō oī et spia Sieni falia. ¶ P. n̄. m.
Iupponit n̄ fūm qd talis spēs videti: n̄ n̄ videti qd n̄ e lucidum et
lūretum.

¶ P. 5^a Prismā ex pōsum eī signum rū illius quem
ab illam extinjam attū ad cogitanda singula, & ta n̄ e spēnum
fiale. Cō. sit māle, negat in frēt intrinse pōam spēalem, & neq;
et eī frētale, sigt n̄ cogit. oī qd dat Sienum, qd nec eī frētale
neq; frētale. ¶ Prismā ee signum fiale rū illius, ga ad Sio-
num fiale n̄ semp regnū qd intrinse infret pōam. Ta pōta qd
incognitum eam ducat in cognitum, qd reperit in tali prismate.

¶ P. 6^a Dīs fūm ē signum tenis, ta n̄ e Sio-
num fiale, sigt n̄ e lūnā regni nec pōtale, ga n̄ pō. de cogit.
cō. dīs n̄ e adepta. P. neq; non ga talis dīs n̄ regnat, e signum
frētale

Defendit pretie. Cap. 1^m. t. Signis. Q. 23. Art. 3.

In isto illo si nō cōguntur, ut ferme quid sit, e signum fiale iōnis
sit rētum, q̄tenq; s̄ immē s̄ fīalis reprēst̄ fūmūm, q̄ fūt nātūrām
cōnexūm d̄ tēne, & rēgulām sc̄oti & qd̄gat e signum signi, e signi-
num sui signat. Cuiq; rēgula uritas ex p̄ficiōe est, qm mō p̄fari,
et temp̄ nō h̄icit.

Ob. 7. Iōis mī. 7. cuius uocis eo l e signum fiale uocis
qz sit fīsticūlū d̄tis fīsticūlū & rei signat̄ p̄ uocem: qz ead̄ res p̄t
e signum fiale, & fīsticūlū. P. Tūdēlō tūm x. Supi? dīct. Qua-
res m̄ q̄ p̄acta d̄tis mī. signet d̄tūm d̄tūm qz rend. P. Leo signat̄
fīsticūlū ex insto. P. Leo d̄tis mī. signat & h̄um et rem rēt̄ d̄tūm.
Et vox h̄um signat fīsticūlū ex Insto: & solam hanc signat̄em
tribuit d̄tūm mī.

Art. 8. Si p̄pum fīsticūlū d̄t̄ cōgi, & signum ex fīs-
tō d̄t̄ vīponi ad signant̄, qz d̄tis mī. nec cōgunt̄, nec quī vī-
posi? e signāndū & fīsticūlū et rem: q̄. nō e signum fīsticūlū ex fīsticūlū.
P. neg. min. qz d̄tis mī. e signum rēt̄ uocis, & ideo cogunt̄ rēt̄
uocis. Edi et rēt̄ uocis vīposita fuit p̄ficiōe, qz d̄t̄ p̄. vīpositio uocis
ex uocē fōrum sat ip̄t̄ p̄ficiōe extenđiti ad d̄tūm mīum: qd̄ im-
pōsitiō uocis et extenđit ad scripturam. Notam uō signum, quod
ta se nō e rēt̄ uocis, nō dēre cōgi rēt̄ uocis, qz sufficere qd̄ cōgnoscant̄
rēt̄ alteri? rēt̄ cui? e signum. Qd̄ si scriptura qd̄ cōgunt̄ rēt̄
uocis, id e p̄ autem, qz s̄ e signum fīsticūlū, qd̄ p̄. d̄t̄ mōvērē sūm.

Ob. 8. Sois signata in qua sit cōgi rēt̄, & ijs,
que sit in aere, qz haec s̄ e signum fīsticūlū (qd̄ aut̄ in aere
in signiūm): q̄. nec illa. P. neg. min. ad p̄bōem dm sp̄iam signi-
ni nō cōsiderē, qd̄ aut̄ ducat in signiūm, qd̄ sufficere, qd̄
aut̄ possit lucere in signiūm, qd̄ cōnt̄ sp̄is, quae sunt in aere:
ad eum mīum, q̄ sacramentum eucharistiae (qd̄ e signum)
tūm sacramentum e signonati ouibus, qd̄ uident̄ qd̄ si d̄c̄di-
cti in oxyde. Formati qd̄ usia ita nō difficit in eo, qd̄ aut̄,
qz in eo qd̄ cōgunt̄ cōgunt̄. Et uelli signum lidi gōe in aule, d̄c̄dicta: